

За оне који још нису осетили – златно доба Србије је почело и трајаће наредне четири године, најавио је председник Србије Александар Вучић у Азербејџану.

Није прецизирао да ли „живот бољи него икада“ почиње за све грађане Србије, те и за оних 300 радника смедеревског Кајзена који ових дана раде за минималац код турског инвеститора стискајући се да не иду у тоалет и не затраже чашу воде више. Или за хиљаде оних који џеце на бироу јер су отерани из неке од стотину приватизацијом уништених фирми. Или је председник мислио и на све оне, а више их је од половине у Србији који раде – не за просечна 422 евра – него за минималац, који тек мало прелази 200 евра. Или на неколико десетина радника Гумопластике у Бујановцу који сањају и тај минималац јер их држава као већински власник плаћа испод законског минимума – од 8.000 до 15.000 динара месечно.

Наравно, и ову Вучићеву најаву живота бољег него икада треба узети са резервом, као и све претходне. Статистика коју је недавно објавио Демостат, а Данас пренео, показује да смо на дну европске лествице по износу просечне нето плате. У региону су од нас лошији једино Албанија са 378 и Македонија са 376 евра просечне зараде месечно. О развијеним европским државама да не говоримо. Норвежани раде месечно за просечних 3.332 евра, Британци за 1.990, Французи, Немци, Финци раде за више од 2.000 евра, а комшије Хрвати за 832 евра. У БиХ је просек плата, према подацима Демостата, 440 евра, а бољи од нас су и источни суседи Бугари и Румуни.

Зато је Вучићева бајка о златном добу пуна рупа, као и све његове досадашње о бољем животу који у Србију само што није стигао.

Тако је децембра 2013, тада као премијер, Вучић грађанима у Рипњу пред локалне изборе у београдској општини Вождовац рекао како „од мене имате само једно обећање – да ћете већ од 2014. видети и осетити да можемо да живимо боље, да смо направили озбиљне реформе“. У том тренутку просечна плата у Србији је 387 евра. Три месеца касније, марта 2014. просечна плата пала је на 374 евра, што наравно Александра Вучића није спречило да настави са обећањима не обазирјући се на то да је једно већ прекршио.

„Свим људима у Србији гарантујем да ће већ на половини мандата нове Владе живети боље и да ће драстично бити смањен број незапослених, а тренутно спремамо читав низ закона који ће нам помоћи да створимо бољи амбијент за инвестиције“, рекао је марта те године. Бољи услови за инвеститоре свакако су створени, јер су странци похрлили да улажу у Србију, напредовали смо на Дуинг бизнис листи, отворила су се радна места, јула 2014. плата је „скочила“ на просечних 390 евра, али не и стандард грађана. Била су то радна места за јефтину радну снагу.

Председник државе је у ауторском тексту за Политику јула те године, изразио уверење да ће се „после две или три године спровођења реформи у држави створити услови да сваки грађанин радом обезбеди бољи живот себи и својој породици“.

